

عنوان مقاله:

تولید اجتماعی فضای شهری؛ مورد مطالعه، پارک نوبهار کرمانشاه

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات فرهنگی ایران، دوره 13، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسندگان:

مهسا عزتی - کارشناسی ارشد جامعه شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

سیاوش قلی پور - استادیار جامعه شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

همایون مرادخانی - استادیار جامعه شناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران

خلاصه مقاله:

این مقاله به بررسی سازوکار تولید اجتماعی پارک نوبهار در کلانشهر کرمانشاه می پردازد. رویکرد نظری مقاله مبتنی بر آراء هانری لوفور در باب «تولید فضا» است. روش مطالعه اتنوگرافی است و برای گردآوری داده ها از روش های مشاهده، مصاحبه، بررسی اسناد و نقشه های ذهنی استفاده شده است. یافته های پژوهش عبارت اند از: الف) پارک نوبهار در اواخر دهه ۴۰ هجری شمسی در روند شهرک سازی های گسترده ساخته شده است. ب) نحوه مواجهه مردم با این فضای عمومی متأثر از معانی ذهنی است و گروه های سنی هر کدام به فراخور شرایط خویش از آن بهره می برند. نوجوانان و جوانان در بازتولید معانی داغ خورده و سالمندان در تولید معانی مثبت نقش دارند. حضور پرنگ نوجوانان و جوانان قدرت نام گذاری آنها را بیشتر کرده است. ج) کنشگران زندگی روزمره به مرور زمان معانی مختلفی را بدان نسبت داده اند. این معانی دوگانه بوده و همزمان خوب/بد، آرامش بخش/تهدیدزا هستند. روی هم رفته، معانی منفی برجستگی بیشتری دارند و به مثابه یک مکان برچسب خورده در فضای ذهنی شهر شناخته شده است.

کلمات کلیدی:

تولید فضا، زندگی روزمره، برچسب خوردن، عمل فضایی، نقشه های ذهنی، کرمانشاه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1221177>

